

“Όχι τα λόγια, αλλά τα έργα σώζουν”

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου - (Περὶ προσευχῆς Α΄ , ΕΠΕ 31, 180-196. PG 50.775-780)

Ίσως ὅμως κάποιος ἀπὸ τοὺς πιὸ ράθυμους καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ποῦ δὲν θέλουν νὰ προσεύχωνται μὲ θέρμη καὶ ζῆλο, θὰ μπορούσε νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ὁ Θεὸς εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια , δηλαδή: «Δὲν θὰ εἰσέλθῃ στὴ βασιλεία ἐκεῖνος ποὺ μὲ ἀποκαλεῖ Κύριε, Κύριε, ἀλλὰ ἐκεῖνος ποὺ ἐφαρμόζει τὸ θέλημα τοῦ Οὐράνιου Πατέρα μου» (Ματθ. 7,21).

Ἐὰν ὅμως ἐγὼ ἔκρινα σωστὸ ὅτι γιὰ τὴ σωτηρία μας θὰ ἦταν ἀρκετὴ μόνον ἡ προσευχή, εὐλόγα θὰ μπορούσε κάποιος νὰ χρησιμοποίησῃ τὰ παραπάνω λόγια• ἐπειδὴ ὅμως πιστεύω ὅτι ἡ προσευχή εἶναι τὸ κεφάλαιο τῶν ἀγαθῶν καὶ τὸ θεμέλιο καὶ ἡ ρίζα τῆς πνευματικῆς ζωῆς, κανεὶς ἅς μὴ χρησιμοποίησῃ τὰ λόγια ἐκεῖνα ὡς πρόφασι τῆς ραθυμίας.

Διότι οὔτε ἡ σωφροσύνη μόνη της μπορεῖ νὰ σώσῃ χωρὶς τὶς ἄλλες ἀρετές, οὔτε ἡ φροντίδα τῶν φτωχῶν, οὔτε ἡ καλωσύνη μόνη της, οὔτε κάτι ἄλλο ἀπὸ τὰ ἐξαίρετα, ἀλλὰ πρέπει ὅλα τὰ συνυπάρχουν στὶς ψυχές μας• ἡ προσευχή ὅμως ἀποτελεῖ τὴν ρίζα καὶ τὸ θεμέλιο ὅλων τῶν ἀρετῶν.

Καὶ ὅπως ἀκριβῶς τὰ κάτω μέρη τοῦ πλοίου καὶ τὰ θεμέλια τῆς οἰκίας πρέπει νὰ εἶναι ἰσχυρά, γιὰ νὰ συγκρατοῦν καὶ τὰ ὑπόλοιπα, ἔτσι ἀκριβῶς καὶ οἱ προσευχῆς πρέπει νὰ εἶναι ἰσχυρές γιὰ νὰ συγκρατοῦν τὴ ζωὴ μας καὶ χωρὶς αὐτὲς τίποτε ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ προκαλοῦν τὴ σωτηρίά μας δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ κάνουμε.

Γι' αὐτὸ καὶ συνέχεια ὁ Παῦλος μᾶς πιέζει καὶ μᾶς παρακινεῖ λέγοντας• «Νὰ ἐπιμένετε στὴ προσευχή, νὰ ἀγρυπνῆτε σ' αὐτὴν καὶ νὰ ἐκφράζετε συγχρόνως μὲ αὐτὴν τὶς εὐχαριστίες σας στὸ Θεὸ» (Α΄ Θεσ. 5,17-18). Καὶ ἄλλοῦ πάλι λέγει• «Νὰ παρακαλῆτε μὲ κάθε προσευχή καὶ δέησι τὸν Κύριο νὰ σᾶς βοηθήσῃ γιὰ νὰ ἀξιοποιῆστε αὐτὸν τὸν πνευματικὸ ὅπλισμό, προσευχόμενοι σὲ κάθε καιρὸ μὲ τὸν φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Νὰ ἐπιμένετε πολὺ σ' αὐτὸ τὸ ἔργο τῆς προσευχῆς• νὰ εἴσθε ἀγρυπνοὶ μὲ κάθε προσκαρτέρησι καὶ δέησι γιὰ ὅλους τοὺς πιστοὺς» (Ἐφ. 6,18).

Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ὁ πρῶτος τῶν Ἀποστόλων μᾶς προσκαλεῖ συνέχεια στὶς προσευχῆς μὲ πολλὰ θεϊκὰ φωνές.

Ἀφοῦ διδαχθήκαμε λοιπὸν αὐτὰ ἀπὸ ἐκεῖνον, πρέπει συνέχεια νὰ βαδίζουμε τὸν δρόμο τῆς ζωῆς μας μὲ προσευχή καὶ συνέχεια μὲ αὐτὴν νὰ δροσίζουμε τὴν σκέψι μας. Διότι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ τὴν προσευχή πολὺ περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι ἔχουν ἀνάγκη τὰ δένδρα ἀπὸ τὸ νερό.

Διότι οὔτε ἐκεῖνα μποροῦν νὰ καρποφορήσουν, ἂν δὲν πιοῦν νερὸ μὲ τὶς ρίζες τους, οὔτε ἐμεῖς θὰ μπορέσουμε νὰ προκόψουμε στὴν εὐσέβεια, ἂν δὲν ποτιζώμαστε συνέχεια μὲ τὶς προσευχές.

Γι' αὐτὸ πρέπει καὶ ὅταν σηκωνώμαστε ἀπὸ τὸ κρεβάτι, πρὶν ἀνατεῖλῃ ὁ ἥλιος, νὰ ἔχουμε προσευχηθῇ στὸ Θεό, καὶ ὅταν πρόκηται νὰ κοιμηθοῦμε• μᾶλλον κάθε ὥρα πρέπει νὰ κάμνουμε μία προσευχή στὸ Θεό, μοιράζοντας τὴν προσευχή μὲ τὸ χρόνο τῆς ἡμέρας• καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ χειμῶνα τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς νύχτας νὰ τὸ ἀφιερώνουμε στὴν προσευχή καὶ νὰ λυγίζουμε τὰ γόνατα, προσηλωμένοι στὴν δέησι μὲ πολὺ φόβο καὶ μὲ τὴν λατρεία τοῦ Θεοῦ νὰ θεωροῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας εὐτυχισμένους.

Πές μου, πῶς θὰ δῆς τὸν ἥλιο, ὅταν δὲν προσευχηθῇς σ' Αὐτὸν ποῦ στέλνει στὰ μάτια σου τὸ γλυκύτατο φῶς;

Πῶς θὰ ἀπολαύσης τὸ φαγητὸ στὸ τραπέζι, ὅταν δὲν προσκυνῇς Αὐτὸν ποὺ ἔδωσε καὶ χορήγησε τόσα ἀγαθὰ;

Μὲ ποιὲς ἐλπίδες θὰ περάσης τὴν περίοδο τῆς νύχτας;

Ποιὰ ὄνειρα περιμένεις νὰ συναντήσης τὴν νύκτα, ἂν δὲν ὀχυρώσης τὸν ἑαυτό σου μὲ τὶς προσευχές, ἀλλὰ ἔρχεσαι στὸν ὕπνο ἀφύλακτος;

Θὰ εἶσαι ἀσήμαντος καὶ θὰ κυριεύεσαι εὐκόλα ἀπὸ τοὺς πονηροὺς δαίμονες, ποὺ συνέχεια μᾶς περιτριγυρίζουν παρατηρώντας ποιὸν ἀπὸ μᾶς θὰ μπορέσουν νὰ βροῦν γυμνὸ ἀπὸ τὴν προσευχή καὶ νὰ τὸν ἀρπάξουν ἀμέσως. Καὶ ἂν μᾶς δοῦν νὰ εἴμαστε περιφραγμένοι καὶ προφυλαγμένοι μὲ τὶς προσευχές, ἀπομακρύνονται ἀμέσως, ὅπως ἀπομακρύνονται οἱ ληστὲς καὶ οἱ κακοῦργοι ὅταν βλέπουν κρεμασμένο τὸ ξίφος μπροστὰ ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ στρατιώτη.

Ἄν λοιπὸν κάποιος συμβῇ νὰ εἶναι γυμνὸς ἀπὸ τὴν προσευχή, αὐτὸς γίνεται ἀνάρπαστος ἀπὸ τοὺς δαίμονες καὶ ὠθεῖται στὶς ἁμαρτίες, στὶς συμφορές, στὶς δυστυχίες.

Ὅλα αὐτὰ λοιπὸν πρέπει νὰ μᾶς φοβίζουν καὶ νὰ μᾶς κάνουν πάντοτε νὰ ὀχυρώνουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας μὲ τὶς προσευχές καὶ μὲ τοὺς ὕμνους, γιὰ νὰ μᾶς ἐλεήσῃ ὅλους ὁ Θεὸς καὶ νὰ μᾶς κἀνῃ ἄξιους τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν...